

- Sökandena anför att kommissionen åsidosatte rättssäkerhetsprincipen genom att påföra böter som är högre än rent nominella böter. Detta påstås också utgöra ett avsteg från dess praxis. Därtill anför sökandena att kommissionen åsidosatte sina riktlinjer om böter genom att underlåta att använda sig av värdet av sökandenas försäljningar som grund för böterna, genom att inte på ett adekvat sätt redogöra för metoden för att beräkna böterna och genom att inte förklara dessa avsteg från tidigare praxis. Därtill anser sökandena att kommissionen åsidosatte likabehandlingsprincipen genom att behandla sökandena annorlunda än en annan mäklare som anklagats för underlättande under liknande omständigheter med avseende på samma överträdelse och slutligen genom att behandla sökandena på samma sätt som de banker som begick överträdelsen, trots att sökandena endast påstås ha underlättat densamma. Sökandena hävdar att som ett resultat av detta är de böter som ålagts i sin helhet oproportionerliga och att kommissionen därmed har åsidosatt proportionalitetsprincipen.

6. Sjätte grunden: Sökandena gör gällande att kommissionen inte har respekterat principen *ne bis in idem*.

Talan väckt den 24 april 2015 – National Iranian Tanker Company mot rådet

(Mål T-207/15)

(2015/C 245/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: National Iranian Tanker Company (Teheran, Iran) (ombud: T. de la Mare, QC, M. Lester and J. Pobjoy, Barristers, R. Chandrasekera, S. Ashley and C. Murphy, Solicitors)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2015/236 av den 12 februari 2015 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 39, 14.2.2015, s. 18) och rådets genomförandeförordning (EU) 2015/230 av den 12 februari 2015 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 39, 14.2.2015, s. 3), i den mån de angår sökanden,
- i andra hand, slå fast att artikel 20.1 c i rådets beslut 2010/413/GUSP av den 26 juli 2010 (i dess ändrade lydelse) ("beslutet") och artikel 23.2 d i rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 (i dess ändrade lydelse) ("förordningen"), inte är tillämpliga på sökanden på grund av att dem är rättsstridiga, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Rådet har åsidosatt principerna om *res judicata*, rättsäkerhet, berättigade förväntningar och laga kraft och sökandens rätt till ett effektivt rättsmedel i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna genom att på nytt utpeka sökanden på grundval av samma påstådda faktiska omständigheter som inte godtogs av tribunalen i mål T-565/12, NITC mot rådet (3 juli 2014) ("NITC mot rådet").

2. Andra grunden: Rådet har inte beaktat det relevanta kriteriet för att upptas i förteckningen, nämligen att sökanden ska tillhandahålla den iranska regeringen finansiellt eller logistiskt stöd. Påståendet om finansiellt stöd godtog inte av tribunalen i NITC mot rådet. Sökanden förser inte den iranska regeringen med någon finansiell fördel och den iranska regeringen ges inte någon finansiell fördel av sökanden genom dess aktieägare eller på annat sätt. Såsom fastställts i NITC mot rådet är indirekt finansiellt stöd inte tillräckligt för att uppfylla det kriteriet. Påståendet om logistiskt stöd är endast en omformulering av påståenden som redan gjorts gällande i NITC mot rådet. Under alla omständigheter saknas det nödvändiga orsakssambandet mellan sökandens verksamhet och spridning av kärnmaterial och det stöd som har tillhandahållits av sökanden går inte utöver indirekt logistiskt stöd.
3. Tredje grunden: Rådet åsidosatte sökandens rätt till försvar, rätt till god förvaltning och effektiv rättslig prövning. Rådet har i synnerhet underlåtit att (a) underrätta sökanden om de faktiska skälen till att sökanden på nytt tagits upp i förteckningen eller lägga fram de bevis som gjorts gällande mot sökanden, och/eller (b) ge sökanden möjlighet att yttra sig över de faktiska skälen och/eller de bevis som gjorts gällande mot bolaget innan det på nytt togs upp i förteckningen.
4. Fjärde grunden: Rådet har utan någon motivering och på ett oproportionerligt sätt åsidosatt sökandens grundläggande rättigheter, bland annat sökandens rätt till egendom, näringsfrihet och goda namn. Konsekvenserna för sökanden av de angripna åtgärderna är omfattande, både vad gäller dess näringsverksamhet och dess goda namn och renommé i världen. Upptagandet av sökanden i förteckningen kan också komma att få förödande konsekvenser för sökandens aktieägare som är pensionsfondsinnehavare, samtliga är oskyldiga iranska medborgare och flera av de är pensionärer. Rådet har inte styrkt att frysningen av sökandens tillgångar och ekonomiska resurser har något samband till eller är motiverad av något berättigat skäl och i än mindre mån att den är proportionerlig i förhållande till ett sådant skäl.
5. Femte grunden: Till stöd för begäran om fastställelse gör sökanden gällande att om artikel 20.1 c i beslutet och artikel 23.2 d i förordningen, i motsats till de argument som anförts i det andra yrkandet, ska tolkas så att de omfattar (a) indirekt finansiellt stöd och/eller (b) logistiskt stöd som inte har något samband med spridning av kärnmaterial, skulle de kriterierna vara rättsstridiga och oproportionerliga i förhållande till beslutets och förordningens mål. Den godtyckliga omfattningen och tillämpningsområdet för det kriterium som skulle bli följden av den mer extensiva tolkningen skulle gå utöver det som är lämpligt och nödvändigt för att uppnå de målen. Bestämmelsen skulle därför vara rättsstridig.

Talan väckt den 21 maj 2015 – Speciality Drinks mot harmoniseringsbyrån – William Grant (CLAN)

(Mål T-250/15)

(2015/C 245/39)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Speciality Drinks Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: G. Pritchard, Barrister)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: William Grant & Sons Ltd (Dufftown, Förenade kungariket)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringsbyrån

Varumärkessökande: Sökanden

Omstritt varumärke: Gemenskapsordmärket "CLAN" – Registreringsansökan nr 10 025 815